

Samenvatting 102110

Beroep tegen ontslag staande voet wegens vervroegd vakantie nemen.

Werkneemster heeft de directeur basisschool verzocht om reeds voor de zomervakantie met vakantie te mogen gaan. De directeur heeft werkneemster doorverwezen naar de werkgever die de toestemming heeft geweigerd. Desondanks is werkneemster op het door haar gewenste tijdstip met vakantie gegaan. Hierop ontslaat de werkgever appellante een week na kennisneming van dit feit op staande voet, met terugwerkende kracht van een week.

De Commissie oordeelt dat een ontslag met terugwerkende kracht niet is toegestaan en dat het ontslag niet onverwijld is gegeven aangezien het schoolbestuur als werkgever twee maal per week samenkomt en in noodgevallen wordt opgeroepen.

Ten overvloede overweegt de Commissie dat appellante laakbaar heeft gehandeld door zonder toestemming van de werkgever met vakantie te gaan.

Beroep gegrond.

102110

UITSpraak

in het geding tussen:

A, wonende te B, verzoeker, hierna te noemen A
gemachtigde: mr G. Palanciyar

en

het bestuur van C, gevestigd te B, verweerder, hierna te noemen de werkgever
gemachtigde: mr R.V. de Lauwere

1. VERLOOP VAN DE PROCEDURE

Bij beroepschrift met bijlagen van 12-7-2002, ingekomen op 13-07-2002, heeft A beroep ingesteld tegen het besluit van de werkgever d.d. 01-07-2002 haar met ingang van 24-06-2002 op staande voet te ontslaan wegens ongeoorloofd verzuim.

De werkgever heeft een verweerschrift met bijlagen ingediend, ingekomen op 30-8-2002 en aangevuld op 19-09-2002.

De mondelinge behandeling vond plaats op 20-09-2002.

A verscheen in persoon, bijgestaan door haar gemachtigde.

De werkgever werd vertegenwoordigd door zijn gemachtigde en D, penningmeester van het bestuur, vergezeld van E, directeur van de basisschool F.

A heeft een pleitnotitie overgelegd inclusief bijlagen.

De werkgever is in de gelegenheid gesteld om na de zitting een verklaring van de adjunct-directeur van de basisschool F in te zenden. Dit is gebeurd op 26-09-2002. A heeft hierop gereageerd per brief van 04-10-2002.

De inhoud van voornoemde stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

2. DE FEITEN

De Commissie gaat op grond van de stukken en hetgeen ter zitting naar voren is gebracht uit van de volgende, als gesteld en niet of onvoldoende weersproken en door de Commissie in deze procedure relevant geachte, tussen partijen vaststaande feiten.

A is sinds 16-02-2001 werkzaam bij de werkgever als lokaalassistente in een vast dienstverband met een betrekkingsomvang van 1.0 FTE.

Op de arbeidsverhouding is van toepassing de CAO Primair Onderwijs.

Op 20-06-2002 is A, met toestemming van de adjunct-directeur van de school, voortijdig van haar werk naar huis gegaan omdat zij haar zoon naar de huisarts wilde vergezellen. A is die dag niet meer teruggekeerd op school. Vervolgens is zij op 21-06-2002 met vakantie naar Z vertrokken, dit zonder toestemming van de werkgever. Hierop heeft de werkgever op 01-07-2002 A op staande voet ontslagen per 24-06-2002. Tegen dit besluit heeft A beroep ingesteld op 12-07-2002.

3. STANDPUNTEN VAN PARTIJEN

A is van mening dat zij zich heeft afgemeld op 20-06-2002. Zij is niet eerder gewaarschuwd door de werkgever vanwege ongeoorloofde afwezigheid en is van mening dat de beslissing van de werkgever d.d. 01-07-2002 niet op een zorgvuldige wijze tot stand is gekomen. Er is onvoldoende met haar belangen rekening gehouden.

De werkgever stelt dat A op 17-06-2002 en op 18-06-2002 aan respectievelijk E, directeur van de basisschool F en D, vertegenwoordiger van de werkgever, toestemming heeft gevraagd om eerder met vakantie naar Z te gaan. Hierop is aan A meegedeeld dat zij hiervoor geen toestemming kreeg. Deze toestemming is niet verleend omdat A geen datum voor de terugreis kon aangeven en omdat de werkgever al een slechte ervaring met A heeft gehad aangaande een eerdere vakantie naar Z. Desondanks is A vertrokken op 22-06-2002, zo is gebleken uit mededelingen gedaan door de partner van A op 24-06-2002.

Het eigenmachtig vertrek heeft voor veel onrust binnen de school gezorgd omdat ook andere personeelsleden eerder met vakantie wilden. Derhalve was er sprake van een dringende reden tot ontslag zodat het ontslag op staande voet gerechtvaardigd was, aldus de werkgever.

4. OVERWEGINGEN VAN DE COMMISSIE

De bevoegdheid en de ontvankelijkheid

Aangezien de instelling is aangesloten bij deze Commissie en het beroep is gericht tegen één van de besluiten, genoemd in artikel 60 van de Wet op het Primair Onderwijs waartegen beroep bij de Commissie open staat, en binnen de daartoe geldende termijn is ingesteld, is de Commissie bevoegd van het beroep kennis te nemen en is het beroep ontvankelijk.

Het ontslag op staande voet

De werkgever heeft A op 01-07-2002 met terugwerkende kracht op staande voet ontslagen per 24-06-2002. De Commissie oordeelt in de eerste plaats dat een ontslag met terugwerkende kracht niet is toegestaan. De Commissie verwijst hierbij naar een uitspraak van de Hoge Raad van 14-09-1984, NJ 1985, nr. 244. Aldus dient het beroep van A reeds om deze reden gegrond verklaard te worden.

Voorts is de Commissie van oordeel dat de werkgever in strijd met artikel 7:677 lid 1 BW niet onverwijld heeft opgezegd zodat ook op deze grond het ontslag op staande voet niet in stand kan blijven. Een ontslag op staande voet vindt plaats omdat zich een dringende reden voordoet. Zo spoedig mogelijk nadat deze dringende reden zich heeft voorgedaan dan wel nadat de werkgever daar kennis van heeft genomen dient volgens vaste jurisprudentie het ontslag door de werkgever gegeven worden. Immers, de dringendheid van de reden houdt in dat van de werkgever niet gevraagd kan worden het dienstverband langer in stand te houden noch dat opgezegd kan worden met inachtneming van de geldende opzegtermijn. De Commissie is met de werkgever van mening dat dit niet betekent dat het ontslag per se onmiddellijk nadat het constateren van de dringende reden heeft plaatsgevonden, gegeven dient te worden. Er kunnen zich omstandigheden voordoen waaronder het redelijk is dat er een tijdsspanne van verschillende dagen ligt tussen het zich voordoen van de

dringende reden en het ontslag op staande voet. In casu heeft de werkgever op 24 juni 2002 geconstateerd dat A vertrokken was naar Z. Ter zitting heeft D verklaard dat de werkgever gemiddeld twee maal per week vergadert, en dat bij incidenten de werkgever ad hoc bijeengeroepen wordt. Desgevraagd heeft de werkgever aangegeven dat in de periode tussen 24-06-2002 en 01-07-2002 geen nader onderzoek naar de afwezigheid van A door de werkgever is gepleegd. De Commissie oordeelt dat er derhalve voor de werkgever geen geldige reden was om zeven dagen te wachten, dit mede gezien de door het bestuur aangehaalde ervaringen in voorafgaande schooljaren, alvorens het besluit tot ontslag te nemen. Aldus is het ontslag op staande voet niet onverwijld gegeven zodat het beroep ook om die reden gegrond verklaard dient te worden.

Ten aanzien van de inhoud van het ontslagbesluit overweegt de Commissie ten overvloede, dat haar is gebleken dat A op een eerder tijdstip met vakantie is gegaan dan de voor de school geldende vakantie terwijl zij wist dat de werkgever hiervoor uitdrukkelijk geen toestemming had gegeven. Niet gebleken is dat dit handelen verschoonbaar is zodat de Commissie van oordeel is dat A hiermee laakbaar heeft gehandeld. De Commissie acht het in dit licht bezien niet onbegrijpelijk dat de werkgever een maatregel ten opzichte van A heeft willen nemen.

5. OORDEEL

Op grond van bovenstaande overwegingen verklaart de Commissie het beroep gegrond.

Aldus gedaan te Woerden op 31-10-2002 door mr M.S.F. Ilaahibaks-Gulzar, voorzitter, mr J.M. de Kooning en J. Prins leden, in aanwezigheid van mr J.A. Breunesse, secretaris.

mr M.S.F. Ilaahibaks-Gulzar
voorzitter

mr J.A. Breunesse
secretaris